

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

Nr. 20.429 van 15 december 2008
in de zaak RvV X/ IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: ten kantore van X
tegen:
de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 14 oktober 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 september 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 18 november 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 december 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat I. TWAGIRAMUNGU en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“ A. Feitenrelaas

U verklaart een Kameroens staatsburger van Bansa-origine te zijn afkomstig van Jakiri, North West province. In 2003 scheidden uw ouders en u ging met uw moeder en uw jongere broer in Foussang, Foumbot wonen. Uw vader en uw stiefbroer wonen in Jakiri. Uw vader is actief voor de oppositiepartij Social Democratic Front (SDF). Op 14 augustus 2007 ging u uw vader bezoeken in Jakiri. Hij had u een brief gestuurd dat hij ziek was en hij met u wilde praten. Toen u bij uw vader aankwam, bleek hij niet ziek te zijn. De volgende dag, 15 augustus 2007 bracht uw vader u naar het paleis van de fon van Nso Sehm Mbinglo I in Kumbo. Na een bezoek aan het paleis stelde uw vader de fon voor als uw man. U werd heel boos en antwoordde dat u dit eerst met uw vader wilde bespreken. Terug in het huis van uw vader verzamelde u al uw spullen en besloot u de volgende dag te vertrekken. Heel vroeg in de ochtend van 16 augustus 2007 werd er aangeklopt. U opende de deur en zag vele mensen die door de fon waren gestuurd om u op te halen. U verzette zich, maar werd gearresteerd en naar het paleis gebracht. Uw vader is een ‘kingmaker’, wat u niet eerder wist, en volgens de traditie wordt de dochter van een ‘kingmaker’ als vrouw aan de fon gegeven. In het paleis

kreeg u dezelfde dag een traditioneel huwelijk. U kreeg een kamer in het paleis en u werd door de bewakers van het paleis gevolgd. U wilde niet in het paleis blijven en u probeerde om op 25 december 2007 weg te lopen. Er was toestemming gegeven dat u met Kerstmis naar de kerk mocht gaan. Tijdens de kerkdienst liep u weg richting Jakiri. Onderweg werd u door een van de bewakers van het paleis opgemerkt en teruggebracht naar het paleis. U werd geslagen en met een mesje kreeg u tekens over uw hele lichaam. U zou op die manier herkend worden wanneer u opnieuw zou proberen weg te lopen. Op 10 maart 2008 sprong u door het raam van uw kamer en probeerde u terug te ontsnappen. U werd betrapt en u werd zo erg geslagen dat u in het ziekenhuis van Shisong belandde. U werd geopereerd voor interne bloedingen. U werd door een van de bewakers Mr (T.) geholpen. Hij vertelde de verpleging dat u een wandeling zou maken. Op 20 mei 2008 bracht hij u naar buiten en stelde u voor aan Pastor (S.). Pastor (S.) nam u mee naar Douala. U verbleef in Douala bij zuster (R.) en Pastor (S.) regelde uw reis. Tijdens uw verblijf bij zuster (R.) vernam u van haar dat uw verdwijning gemeld werd op de radio. U hebt Kameroen per vliegtuig verlaten op 30 juni 2008 samen met Pastor (S.) en op 2 juli 2008 in België asiel gevraagd.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op hetlijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

U verklaart uw land van herkomst te hebben verlaten nadat u gedwongen werd te huwen met de fon van Nso Sehm Mbinglo I, maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen op het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

Er dient vooreerst te worden opgemerkt dat de door u aangehaalde problemen **van plaatselijke aard zijn**, gezien ze zich voordeden in Kumbo en Jakiri in North West province. U verklaart dat u bij een bezoek aan uw vader in Jakiri werd meegenomen naar het paleis van Nso in Kumbo en dat u daarna als vrouw van fon van Nso in het paleis verbleef (zie gehoor CGVS, p.4). Uit uw verklaringen blijkt dat u eerder in Foubot geen problemen kende en u na uw vlucht uit Kumbo in Douala geen ernstige problemen hebt gekend, hoewel u daar voor uw vertrek nog meer dan een maand verbleef. U kunt niet aannemelijk maken dat u zich niet elders in Kameroen zonder problemen zou kunnen vestigen. Uw verklaring dat u overal in Kameroen herkend kan worden als de vrouw van de fon van Nso (zie gehoor CGVS, p.10) is gebaseerd op veronderstellingen en vermoedens waarvoor u geen concrete elementen aanbrengt. U verklaart weliswaar dat uw verdwijning op de radio werd gemeld maar u vernam dit slechts van derden en u liet na deze informatie te verifiëren (zie gehoor CGVS, p.10). Bovendien haalt u geen enkel concreet element aan waaruit kan blijken dat u ook na meer dan een maand in Douala nog daadwerkelijk gezocht werd.

Daarbij dient ook te worden opgemerkt dat u hebt nagelaten om bescherming te zoeken bij de Kameroense autoriteiten. U verklaart niet naar de politie te zijn gestapt, omdat de fon zelf tot de traditionele autoriteiten behoort (zie gehoor CGVS, p.11). Ook in Douala heeft u echter geen melding gemaakt bij de politie. Nochtans mag men verwachten dat u, die beweert geslagen en verminkt te zijn geweest, eerst alle mogelijkheden van bescherming zou nagaan en overwegen alvorens uw land van herkomst te verlaten en internationale bescherming te zoeken.

Verder dienen volgende opmerkingen te worden gemaakt bij uw verklaringen over uw gedwongen huwelijk en uw verblijf in het paleis van de fon van Nso. U stelt dat uw vader een 'kingmaker' is van de fon, maar u blijkt niet te weten hoe uw vader deze titel kreeg (zie gehoor CGVS, p.4). Het is merkwaardig dat u niet zou geweten hebben dat uw vader bij de groep van 'kingmakers' behoorde (zie gehoor CGVS, p.5), temeer daar u verklaart dat uw ouders problemen kenden omdat uw vader geïnteresseerd was in de traditie en 'kingmaker' toch een zekere positie binnen het paleis betreft die man niet voor zijn omgeving verstoep. U beweert dat er ongeveer 52 vrouwen in het paleis leven, maar u blijkt niet te weten wie de eerste vrouw van de fon is (zie gehoor CGVS, p.6). U verklaart dat u goed bevriend geraakte met vier andere vrouwen, maar buiten (L.) blijkt u niet te weten hoelang ze er al waren en hoe zij in het paleis terecht zijn gekomen

(zie gehoor CGVS, p.7). Ook de eerste zoon van de fon blijkt u niet te kennen (zie gehoor CGVS, p.7). U blijkt niet te weten hoelang de fon van Nso Sehm Mbinglo aan de macht is (zie gehoor CGVS, p.6). U stelt dat Fonshuy zijn voorganger was, wat niet overeenstemt met de beschikbare informatie op het Commisariaat-generaal waaruit blijkt dat de voorganger van Sehm Mbinglo I Nga' Bifon III was (zie informatie administratieve dossier). Namen van andere fons van Nso zijn u niet bekend (zie gehoor CGVS, p.6). U beschrijft het paleis en u stelt dat er geen gebouwen staan aan de ingang van het paleis (zie gehoor CGVS, p.6), wat eveneens niet overeenstemt met de beschikbare informatie die stelt dat er twee 'mfuh' huizen staan aan de ingang, een aan de noordzijde en een aan de zuidzijde, die zelfs een grote attractie zijn (zie informatie administratieve dossier). De naam voor de plaats van het paleis is u ook onbekend (zie gehoor CGVS, p.6). U stelt kortweg dat u niets deed in het paleis (zie gehoor CGVS, p.7) en u geen weet heeft van gasten in het paleis (zie gehoor CGVS, p.8). Hoewel u bepaalde zaken over het paleis wel kan beschrijven, dient te worden opgemerkt dat u vaag blijft over de personen en het leven in het paleis, waardoor getwijfeld kan worden aan uw verklaring van augustus 2007 tot maart 2008 in het paleis te hebben verbleven als echtgenote van de fon.

Uit het bovenstaande blijkt dat u bezwaarlijk kan stellen dat u uw land uit 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève heeft verlaten of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen.

Het door u neergelegde geboortecertificaat (n°347/05 opgemaakt op 27 oktober 2005 te Vekovi Special Centre in Jakiri) bevat identiteitsgegevens waaraan hier niet wordt getwijfeld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Toronto-Vancouver, Butterworths, 1991, 84). De verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

3.1. In een enig middel beroept verzoekster zich op een schending van artikel 1 A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, de artikelen 48/2 en 48/4 van de vreemdelingenwet, de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivatie van de administratieve beslissingen en het algemeen principe van goed bestuur.

Verzoekster haalt aan dat de fon een zeer sterke overheidsinstantie is en dat zij volgens de traditie weigerde om getrouwd te zijn.

Verder geeft zij aan dat zij door de autoriteiten werd vervolgd en dat zij hierdoor was getraumatiseerd, waardoor het logisch was zij geen bescherming zocht.

Verzoekster verklaart dat zij in moeilijke omstandigheden in het paleis heeft gewoond, waardoor het begrijpelijk is dat zij niet in staat is om details te geven over het paleis, de mensen van het paleis en politieke informatie. Zij meent dat de Commissaris-generaal zich beperkt tot het beweren dat er twijfel bestaat over de geloofwaardigheid van haar verhaal, zonder echt te vermelden waaruit deze twijfel bestaat.

3.2. Verzoekster omschrijft niet op welke wijze de bestreden beslissing het 'algemeen principe van goed bestuur' zou hebben geschonden, zodat dit onderdeel van het middel niet dienstig wordt aangevoerd.

De formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De administratieve overheid dient in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing (RvS 7 november 2001, nr. 100.628; RvS 30 mei 2006, nr. 159.298; RvS 12 januari 2007, nr. 166.608; RvS 15 februari 2007, nr. 167.848.; RvS 26 juni 2007, nr. 172.777). Verzoekster brengt kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd en het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

Aangaande verzoeksters verblijf in het paleis, antwoordt verweerder terecht dat van de asielzoekster een redelijke kennis verwacht kan worden over de feiten waarvoor zij beweert te zijn gevlucht, in casu verzoeksters gedwongen huwelijk en haar verblijf in het paleis van de fon van Nso. De bestreden beslissing vindt steun in het administratief dossier inzake de vaststellingen dat verzoekster (i) niet wist hoe haar vader de titel van kingmaker kreeg of tot welke groep van kingmakers hij behoorde (ii) evenmin wist wie de eerste vrouw was van de fon en, hoewel zij stelde goed bevriend te zijn met vier andere vrouwen, kon zij over drie van deze vrouwen niet zeggen hoelang ze al in het paleis waren en hoe zij er terecht kwamen (iii) de eerste zoon van de fon niet kende (iv) niet wist niet hoelang de fon reeds aan de macht is, noch wie zijn voorganger was (v) op foutieve wijze belangrijke kenmerken van het paleis beschreef en de naam van de plaats voor het paleis niet kende. Voormelde vaststellingen ondermijnen verzoeksters geloofwaardigheid omtrent haar beweerd verblijf gedurende meer dan zes maanden in het paleis ten gevolge van een gedwongen traditioneel huwelijk.

Haar geloofwaardigheid wordt verder ondergraven door het feit dat zij, in acht genomen dat zij werd mishandeld en verminkt, geen bescherming zocht bij de autoriteiten in Douala. Verzoekster toont immers niet afdoende aan waarom de fon, als lokale heerser, een invloed zou hebben in Douala.

De bestreden motivering vindt steun in het administratief dossier, is terecht en wordt door de Raad overgenomen.

Gelet op het voorafgaande kan niet worden aangenomen dat verzoekster voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980.

4.1. Verzoekster vraagt in ondergeschikte orde de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

4.2. Verzoekster brengt ter ondersteuning van haar verzoek tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus geen andere elementen aan dan deze ter ondersteuning van haar asielrelaas. De ongeloofwaardigheid van dit relaas in acht genomen (zie sub 3.2) dient haar de subsidiaire beschermingsstatus te worden ontzegd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 15 december 2008 door:

dhr. W. MULS, wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A. DE POOTER, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. DE POOTER.

W. MULS.